

ВЕЛИКДЕНСКИ ПЪСНИ

I

Не си прела, ни тъкала,
болна си до днесъ лежала,
а кога дойде Великдень,
сама, горо, се облѣче
съ рухо хубаво зелено,
ни мѣрено, ни кроено!
А надъ клони и хралупи
пиле весело закука:
— Дайте ми яйце червено,
искамъ и азъ да се чукамъ!

II

Пойни птици чуруликатъ,
весели потоци бликатъ
и по свежитъ цвѣтя
свѣти сребърна роса.
Тичатъ бѣли пеперуди
по треве и теменуги
и навредъ сега звучи
звѣнъ отъ весели пчели.
Ехъ ти, горо подмладена,
като булка премѣнена,
въ люлките си отъ листа
люлкай, люлкай пролѣтъта!

III

Звънете, камбани,
по всички села
и бийте съсь свойтъ
чугунени сърдца.
За богатъ и беденъ,
за ученъ и простъ
носите вий поздравъ:
„Възкресе Христосъ!“

Възкресе!

Великдень е
днеска навѣнъ.
Чуй бодрия пролѣтенъ
радостенъ звѣнъ!
Чуй свѣтлия поздравъ
отъ всички уста
и чукай съ децата
червени яйца!

Яйцето ти
нека да бжде
боракъ!
Боракъ да си ти
като него — юнакъ!

Камбани, камбани
съ чугунни сърдца,
звънете и въ нашитъ
млади сърдца!
Звънете въ гърдитъ
на ученъ и простъ
и поздравъ носете:
„Възкресе Христосъ!“

Богданъ Овесянинъ